

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

Diversitatea biologică este într-o continuă amenințare datorită intensificării activităților economice ce exercită presiuni puternice asupra mediului.

Principalele presiuni exercitate asupra biodiversității sunt: modificarea habitatelor, supraexploatarea resurselor naturale, introducerea și răspândirea speciilor alogene invazive și schimbările climatice.

Schimbările aduse de om ecosistemelor și dispariția unor specii au fost mai rapide în ultimii 50 ani decât în orice altă perioadă din istoria omenirii. Pierderea biodiversității reprezintă una dintre principalele limite planetare pe care umanitatea le-a depășit. Împreună cu schimbările climatice, acest lucru sporește riscul unor schimbări ireversibile.

Ca răspuns, Comisia Europeană a adoptat în 2011 o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020, cu obiectivul principal de a „stopa pierderea biodiversității și degradarea serviciilor ecosistemice până în 2020, de a reface ecosistemele în măsura posibilului, precum și de a crește contribuția UE la combaterea pierderii biodiversității pe plan mondial”. Strategia se bazează pe șase obiective care se sprijină reciproc. Acestea vizează principalele cauze ale pierderii biodiversității și urmăresc să reducă principalele presiuni asupra mediului natural și a serviciilor ecosistemice în UE. Fiecare obiectiv este transpus mai departe într-un set de acțiuni cu termene de realizare și alte măsuri de însoțire.

V.1.1. Speciile invazive

Speciile invazive reprezintă o amenințare majoră din ce în ce mai acută la adresa biodiversității indigene și sunt considerate a reprezenta a doua cauză importantă a pierderii biodiversității în lume, după pierderea și distrugerea habitatelor.

Plantele și animalele care ajung să se adapteze la habitate străine pot acapara flora și fauna indigenă, provocând daune mediului. Aceste organisme sunt cunoscute sub denumirea de „specii invazive”. Acestea au de asemenea repercursiuni economice și sociale, spre exemplu asupra sănătății umane, pescuitului, agriculturii și producției de alimente.

Modelele comerciale moderne sporesc posibilitățile de deplasare a speciilor în afara barierelor biogeografice naturale ale acestora. Întrucât comerțul, turismul și activitățile de transport s-au extins, rata introducerilor intenționate și accidentale de noi specii a crescut exponențial.

Prin Strategia privind biodiversitatea pentru 2020, Uniunea s-a angajat să stopeze declinul biodiversității până în 2020, în conformitate cu angajamentele internaționale adoptate de părțile semnatare ale Convenției privind Diversitatea Biologică

Astfel unul dintre obiective este combaterea speciilor alogene invazive prin identificarea și prioritizarea, până în 2020, a speciilor alogene invazive și a căilor de introducere, controlul și eradicarea speciilor prioritare și gestionarea căilor de introducere pentru a preveni introducerea și stabilirea de noi specii invazive.

Detectarea timpurie este esențială: combaterea speciilor invazive înainte ca acestea să se aclimatizeze este mult mai ușoară și mai eficientă din punct de vedere economic. Sensibilizarea publicului cu privire la speciile invazive constituie una dintre condițiile necesare pentru succesul acestei lupte.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Poluarea cu nutrienți se resimte la nivelul tuturor compartimentelor din mediu, amenințând calitatea aerului și apei și afectând starea ecosistemelor acvatice și terestre.

De exemplu, depunerile de azot atmosferic reprezintă o amenințare importantă pentru biodiversitatea din Europa. Emisiile de azot în atmosferă au crescut substanțial în ultimii 100 de ani, mai ales sub formă de amoniu din agricultură și de oxizi de azot din industrie. Ca urmare a depunerilor din atmosferă, aceste forme de azot afectează habitatele sensibile

Aportul excesiv de nutrienți (azot și fosfor) în mediile acvatice duce la fenomenul de eutrofizare. Consecințele includ modificări în diversitatea speciilor, invazii de noi specii pecum și apariția în apă a substanțelor toxice.

O pondere importantă revine poluării difuze din agricultură datorată administrării de îngrășăminte pe bază de azot și fosfor.

La nivelul întregii țări, conform Ordinului Nr. 1552/743 din 3 decembrie 2008 pentru aprobarea listei localităților pe județe unde există surse de nitrați din activități agricole, emis de Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, respectiv Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, au fost identificate localități drept zone vulnerabile la poluarea cu nitrați proveniți din activități agricole. La nivelul județului Sălaj au fost identificate 13 localități cu zone vulnerabile la poluarea cu nitrați.

În perioada 2012 – 2016, tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice în agricultură, conform datelor furnizate de Institutul Național de Statistică, se prezintă astfel.

Îngrășăminte	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016
Azotoase (to s.a.)	1972	1972	2272	2264	2640
Fosfatice (to s.a.)	430	434	415	489	502
Potasice (to s.a.)	60	60	30	30	30

Tabel V.1.1. Utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice, la nivelul județului Sălaj.

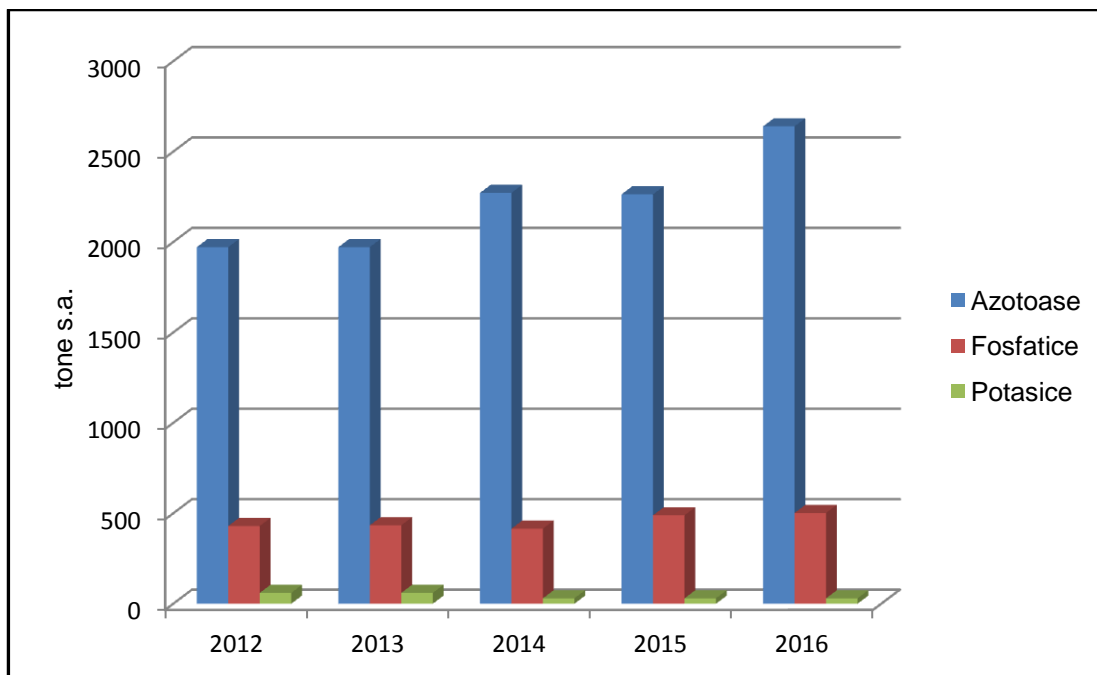

Fig. V.1.1. Evoluția utilizării îngrășămintelor chimice în agricultură în perioada 2012-2016

După cum se poate observa în figura V.1.1., la nivelul județului Sălaj, în anul 2016, față de anul 2012, s-a constatat creșterea consumului de îngrășăminte azotoase (33,87 %) și a îngrășăminte fosfatice (16,74 %). În anul 2016 consumul de îngrășăminte potasice a înregistrat o scădere cu 50%, comparativ cu anul 2012.

V.1.3. Schimbările climatice

În prezent, încălzirea globală afectează toate continentele, iar efectele sale se vor agrava serios în viitor, în lipsa unor măsuri ferme de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră. Acestea sunt doar o parte din concluziile noului raport întocmit de Biroul Interguvernamental de Experți în Evoluția Climei din cadrul ONU (IPCC), oamenii de știință avertizând că ce e mai rău abia începe.

Efectele observate ale schimbărilor climatice au afectat deja agricultura, sănătatea populației, ecosistemele terestre și acvatice, rezervele de apă și unele așezări umane. Conform raportului, calotele de gheață se topesc, zonele arctice sunt amenințate, rezervele de apă se reduc, valurile de căldură și ploile abundente se intensifică, recifele de coral dispar, iar peștii și alte animale migrează spre poli, unele specii fiind pe cale de dispariție.

Nivelul oceanelor crește într-un ritm care poate afecta comunitățile de pe coastă, apa devine din ce în ce mai acidă pe măsură ce absoarbe dioxidul de carbon emis prin arderea combustibililor fosili, iar biodiversitatea marină este amenințată.

Amenințările la adresa biodiversității se concretizează prin

- modificări de comportament ale speciilor, ca urmare a stresului indus asupra capacității acestora de adaptare;
- modificarea distribuției și compoziției habitatelor ca urmare a modificării componenței speciilor;
- creșterea numărului de specii exotice la nivelul habitatelor naturale actuale și creșterea potențialului ca acestea să devină invazive, ca urmare a descoperirii fie a condițiilor prielnice, fie a unor „goluri ecologice” prin dispariția unor specii indigene;

- modificarea distribuției ecosistemelor specifice zonelor umede, cu posibila restrângere până la dispariție a acestora;
- modificări ale ecosistemelor acvatice de apă dulce și marine generate de încălzirea apei, dar și de ridicarea probabilă a nivelului mării la nivel global;
- creșterea riscului de diminuare a biodiversității prin dispariția unor specii de floră și faună, datorită diminuării capacităților de adaptare și supraviețuire, precum și a posibilităților de transformare în specii mai rezistente noilor condiții climatice.

IPCC susține că, pentru limitarea efectelor încălzirii globale, este necesară înțelegerea mecanismelor sale, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și adaptarea activităților umane la schimbările climatice.

Pentru a preveni efectele cele mai grave ale schimbărilor climatice, țările semnatare ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) au convenit să limiteze creșterea temperaturii medii globale la suprafață la mai puțin de 2 °C față de perioada preindustrială. Până în 2050, emisiile globale ar trebui să fie reduse cu 50 % comparativ cu nivelurile din 1990, iar înainte de sfârșitul secolului să se atingă neutralitatea din punct de vedere al emisiilor de carbon.

În județul Sălaj, temperatura aerului a fost monitorizată la stația meteorologică Județeană Zalău, înregistrându-se în perioada 2012 - 2016 următoarele valori:

Stația meteo	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016
Temperatura medie anuală (°C)	11,2	11,2	12,4	11,7	11

Tabel V.1.2. Temperatura medie anuală a aerului (°C), în perioada 2012 – 2016.

La nivelul județului Sălaj, regimul termic mediu anual a înregistrat o ușoară scădere în anul 2016, comparativ cu anul 2012.

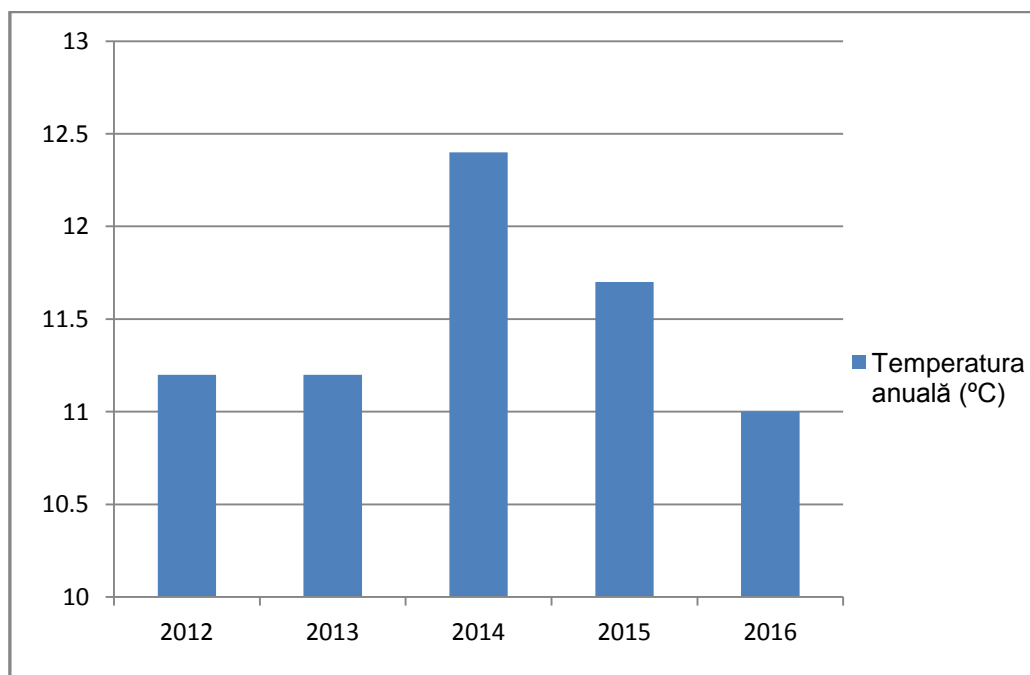

Fig. V.1.2. Temperatura medie anuală (°C) înregistrată în perioada 2012 – 2016.

V.1.4 Modificarea habitatelor

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Fragmentarea ecosistemelor implică alterarea acestora prin separarea spațială a unităților de habitat față de forma inițială, caracterizată de continuitate.

Fragmentarea ecosistemelor este cauzată de o întreagă serie de factori diferiți legați de schimbările în utilizarea terenurilor, printre care se numără extinderea urbană, infrastructurile de transport și intensificarea practicilor agricole sau silvice.

Problema combaterii efectelor fragmentării sistemelor naturale și seminaturale precum și elaborarea unor strategii de conservare adecvate are mai multe aspecte, și anume:

Efectele fragmentării habitatului	Măsuri de combatere
descreșterea totală a suprafeței habitatului	creșterea efectivă a suprafeței arealului
fragmentarea habitatului în parcele izolate	creșterea conectivității între fragmentele de habitat
pierderea selectivă a speciilor	acțiuni de conservare specie-specifice

Este foarte importantă conservarea intactă, nefragmentată a zonelor rămase în regim natural prin limitarea construcției de drumuri, a defrișărilor sau a creării altor bariere suplimentare ce limitează dispersia. Aceste măsuri trebuie dublate de sporirea suprafețelor în regim natural.

Crearea unei infrastructuri verzi va contribui la restabilirea legăturilor între zonele naturale existente, de exemplu prin coridoare de trecere a animalelor sau alte locuri de trecere și pasaje ecologice, îmbunătățind, de asemenea, calitatea ecologică generală a mediului.

Elaborarea unei strategii UE pentru o infrastructură verde ocupă un loc important în noua politică a UE privind biodiversitatea post-2010. Acest lucru se datorează faptului că infrastructura verde este considerată ca fiind unul dintre principalele instrumente de contracarare a amenințărilor la adresa biodiversității care provin din fragmentarea habitatelor, modificarea utilizării terenurilor și pierderea habitatelor.

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Diversitatea biologică este amenințată în permanență de intensificarea activităților economice prin exercitarea unor presiuni puternice asupra mediului.

Presiunile antropice se datorează în mare parte extinderii urbanizării, activităților agricole, turismului necontrolat, braconajului și vânătorii, pășunatului excesiv, pescuitului, toate acestea ducând la reducerea habitatelor naturale și seminaturale, cu repercusiuni negative asupra numărului speciilor din fauna și flora sălbatică.

Astfel necesitatea conservării unor ecosisteme naturale caracteristice a devenit o problemă de mare actualitate.

În județul Sălaj, în perioada 2012-2016, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, evoluția terenurilor agricole pe tipuri de folosințe, este redată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2012 (ha)	Anul 2013 (ha)	Anul 2014 (ha)	Anul 2015 (ha)	Anul 2016 (ha)
Arabil	120.528	120.428	120.559	119.972	121.662
Pășuni	74.519	74.521	74.340	76.519	73.751
Fânețe	36.606	36.604	36.659	36.838	37.262
Vii	2.533	2.533	2.529	2.485	2.382
Livezi	4.688	4.827	4.863	5.298	5.314
Terenuri agricole total	238.874	238.913	238.950	241.112	240.371

Tabel V.1.3. Evoluția suprafețelor agricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

Din analiza acestor date, în anul 2016, față de anul 2012, se constată o ușoară creștere a suprafeței terenurilor agricole (0,63%) pe seama creșterii suprafeței ocupate de terenuri arabile, fânețe și livezi. De asemenea se observă o tendință de scădere a suprafețelor acoperite de pășuni și vii.

Evoluția terenurilor neagricole pe tipuri de folosințe, la nivelul județului Sălaj, în perioada 2012 - 2016, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, este prezentată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2012 (ha)	Anul 2013 (ha)	Anul 2014 (ha)	Anul 2015 (ha)	Anul 2016 (ha)
Păduri și altă vegetație forestieră	106.977	106.987	106.336	105.408	107.915
Ocupată cu ape, bălți	5.788	5.822	5.797	5.701	5.017
Ocupată cu construcții	9.215	9.224	9.293	9.266	9.333
Căi de comunicații și căi ferate	6.993	6.993	7.018	6.868	6.102
Terenuri degradate și neproductive	18.591	18.499	19.044	18.083	17.700
Terenuri neagricole total	147.564	147.525	147.488	145.326	146.067

Tabel V.1.4. Evoluția suprafețelor neagricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

În ceea ce privește evoluția suprafețelor neagricole după modul de folosință, în anul 2016 față de anul 2012, se constată o ușoară scădere a suprafeței terenurilor neagricole (1,01%). De asemenea se observă o creștere nesemnificativă a terenurilor acoperite cu păduri și altă vegetație forestieră și a suprafețelor ocupate cu construcții. La terenurile degradate și neproductive s-a înregistrat o scădere pronunțată cu circa (4,79%) față de anul 2012.

Repartizarea terenurilor agricole și neagricole (fondul funciar) în anul 2016, după modul de folosință, în județul Sălaj, este redată în figura următoare:

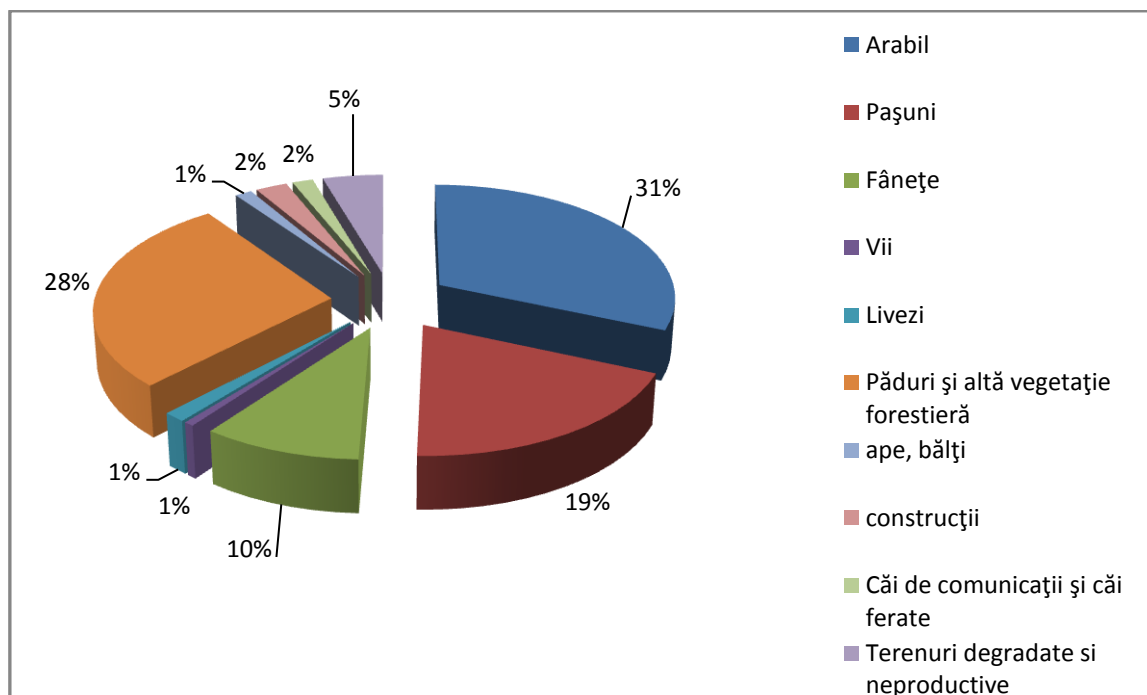

Fig. V.1.3 Repartizarea terenurilor agricole și neagricole pe categorii de folosințe, în anul 2016.

Din figura V.1.3. se remarcă faptul că, în anul 2016, ponderea principală o dețin terenurile agricole (61%) din care: 31% terenuri arabile, 19% pășuni, 10% fânețe, 1% livezi și 1% vii. Pădurile și alte terenuri cu vegetație forestieră ocupă 28% din suprafața fondului funciar.

La nivelul județului Sălaj, suprafața locuibilă existentă, înregistrează o creștere cu 2,35% în anul 2015, comparativ cu anul 2011 iar în mediul urban se constată o creștere a acesteia cu 3,01%, după cum se poate observa în tabelul și figura următoare.

Suprafața locuibilă	Anul 2011 (mp)	Anul 2012 (mp)	Anul 2013 (mp)	Anul 2014 (mp)	Anul 2015 (mp)
Urban	1775626	1793751	1805802	1817853	1829038
Total	4566522	4599656	4623706	4651019	4673964

Tabel V.1.5. Evoluția suprafeței locuibile (mp arie desfășurată), la nivelul județului Sălaj.

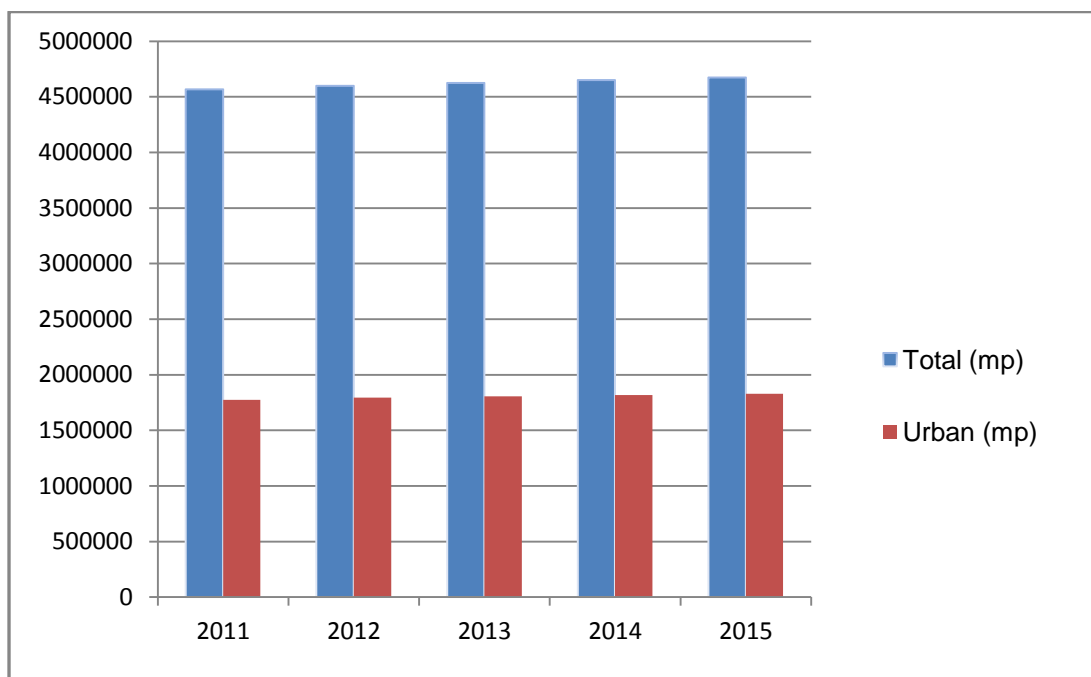

Fig. V.1.4. Evoluția suprafeței locuibile, la nivelul județului Sălaj.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2012 – 2016, evoluția lungimii drumurilor publice, conform datelor Institutului Național de Statistică (INS) se prezintă astfel.

Categoriile de drumuri publice	Anul 2012 (km)	Anul 2013 (km)	Anul 2014 (km)	Anul 2015 (km)	Anul 2016 (km)
Județene și comunale	1475	1495	1505	1505	1505
Naționale	286	286	286	286	286
Total	1761	1781	1791	1791	1791

Tab. V.1.6. Evoluția lungimii drumurilor publice (km), la nivelul județului Sălaj.

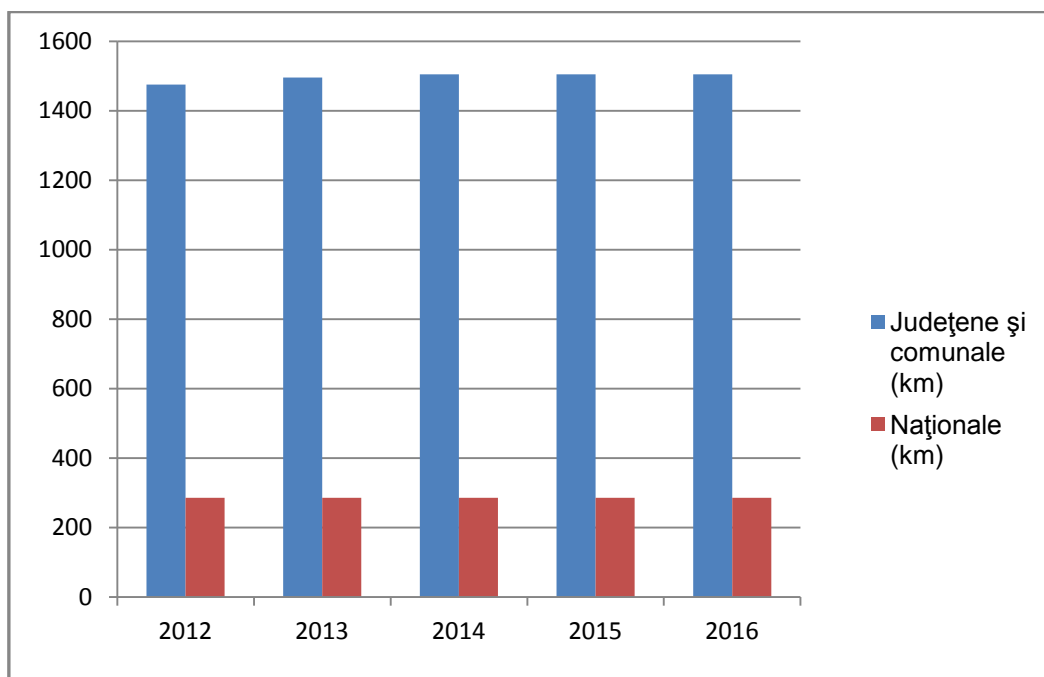

Fig. V.1.5. Evoluția lungimii drumurilor publice, la nivelul județului Sălaj.

Din tabelul V.1.6 și Fig. V.1.5. în anul 2015, se observă o ușoară creștere a numărului de km de drumuri publice județene și comunale, față de anul 2012.

În ceea ce privește infrastructura de transport feroviar, în perioada 2012-2016, conform datelor statistice naționale disponibile, este redată în tabelul următor.

Transport feroviar	Anul 2012 (km)	Anul 2013 (km)	Anul 2014 (km)	Anul 2015 (km)	Anul 2015 (km)
Lungime cale ferată	183	183	183	183	183

Tab. V.1.7. Lungimea căii ferate, la nivelul județului Sălaj.

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Utilizarea nesustenabilă a resurselor naturale și supraexploatarea lor, care apare când consumul depășește puterea de reproducere a plantelor și animalelor, este una din amenințările majore pentru biodiversitate.

Defrișările intensive, suprapășunatul, vânatul și pescuitul exagerat contribuie la instabilitatea ecosistemului și reprezintă o permanentă amenințare la adresa biodiversității.

Drept urmare conservarea biodiversității trebuie realizată în baza unui management eficient și durabil al componentelor capitalului natural iar asigurarea unui regim de protecție pentru speciile vulnerabile, endemice sau pe cale de dispariție se poate face prin instituirea de arii naturale protejate.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Managementul forestier practicat în momentul de față este unul bazat pe principiul utilizării durabile a resurselor. Cu toate acestea, exploatarea necontrolată a masei lemnoase și tăierile ilegale reprezintă o amenințare la adresa biodiversității. Tăierile necontrolate fragmentează habitatele și conduc la eroziunea solului sau alunecări de teren.

Raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia. Pentru o dezvoltare durabilă a pădurilor menținerea tăierilor sub nivelul creșterii producției de masă lemnoasă este o condiție necesară dar insuficientă.

În județul Sălaj suprafața fondului forestier în anul 2016, față de anul precedent, a rămas constantă, aceasta fiind 95.876 ha. Suprafața pădurilor reprezintă 98,7% din fondul forestier al județului Sălaj.

În perioada 2012 – 2016, evoluția tăierilor de masă lemnoasă, pe teritoriul județului Sălaj, se observă în figura următoare.

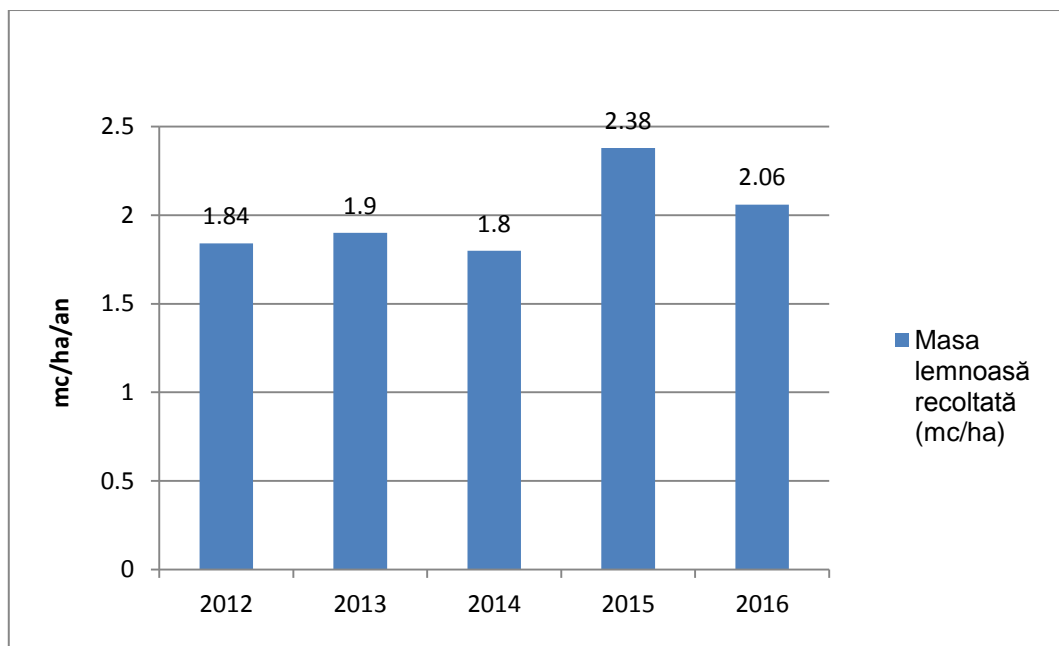

Fig. V.1.6. Evoluția masei lemnoase recoltate, în județul Sălaj.

După cum se poate observa în figura V.1.6, în anul 2016, masa lemnoasă recoltată a scăzut cu 13,6% comparativ cu anul anterior.

În perioada 2012–2016, la nivelul județului Sălaj, diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, se prezintă astfel.

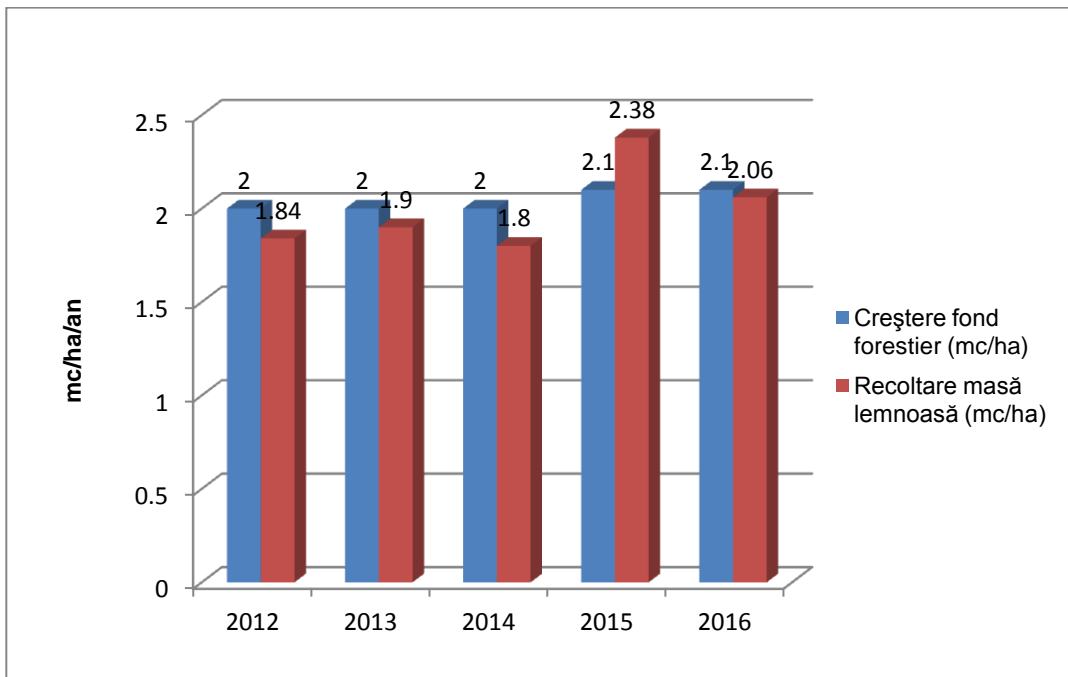

Fig. V.1.7. Diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, la nivelul județului Sălaj.

În anul 2016, din figura V.1.7 se constată că masa fondului forestier a rămas constantă, comparativ cu anul anterior.

Din punct de vedere al structurii pe grupe forestiere, fondul forestier se prezintă astfel: specii rășinoase (6.619 ha), specii foioase (88.123 ha) și alte terenuri (1134 ha).

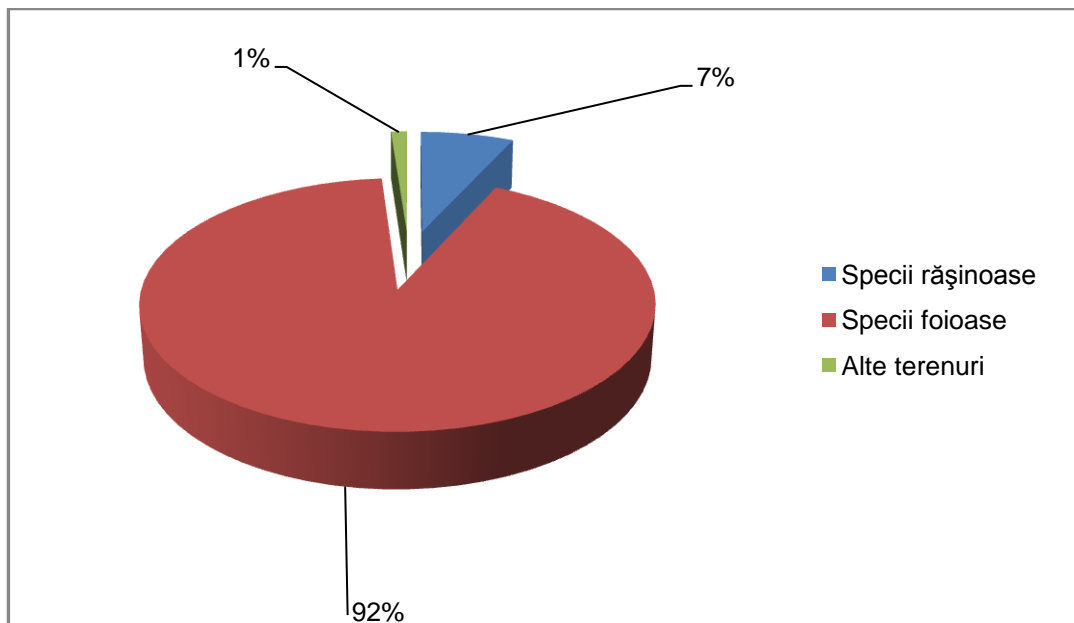

Fig. V.1.8. Structura fondului forestier pe grupe de specii forestiere, în anul 2016.

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

Ariile protejate reprezintă cea mai importantă metodă de a conserva biodiversitatea și de a oferi modele de dezvoltare în armonie cu natura în contextul dezvoltării economice accelerate din ultimele decenii.

La nivelul județului Sălaj au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare „in situ” a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național: rezervații științifice, rezervații naturale și monumente ale naturii.

b) de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- situri de importanță comunitară (SCI -uri)
- arii de protecție specială avifaunistică (SPA-uri).

În anul 2016, la nivelul județului Sălaj, prin Ordinul MMAP nr. 46 din 12 ianuarie 2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, au fost instituite 2 situri de Importanță comunitară.

1. ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău - având o suprafață de 503.40 ha, a fost desemnat pentru speciile de pești din anexa nr. III a OUG 57/2007: *Aspius aspius* – avatul, *Rhodeus amarus* – boarca, *Gobio albipinatus* – porcușorul de nisip și pentru specia de mamifere *Lutra Lutra* – vidra (anexa nr. IVA a OUG 57/2007).

Limitele sitului Someșul între Rona și Țicău cuprind teritoriile ale comunelor Benesat, Năpradea, Someș-Odorhei, și al orașului Jibou

Fig. V.2.1. Someșul între Rona și Țicău

2. ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana - având o suprafață de 75.20 ha, a fost declarat datorită existenței pe suprafața sa a habitatului de Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe substraturi calcaroase (*Festuco-Brometalia*) și a habitatului de Tufărișuri subcontinentale peripanonice.

6210 Habitatul de Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe substraturi calcaroase (Festuco-Brometalia) sit important pentru orhidee, se întinde pe suprafețe relativ mici în zonele terasate cu tufărișuri, pășuni degradate și terenuri agricole, fiind bine conservat

40A0 Habitatul Tufărișuri subcontinentale peripanonice este un habitat complex de tufărișuri de climate și microclimate semiaride din silvostepă și din arealul masivelor calcaroase din munții și dealurile din jurul Bazinului Panonic

Limitele sitului Fânațele de la Bogdana cuprind teritoriul administrativ al comunei Buciumi, în apropierea satului Bogdana.

Fig. V.2.2 Fânațele de la Bogdana

De asemenea, județului Sălaj găzduiește și alte 5 Situri de importanță comunitară, desemnate prin Ordinul MMP nr. 2387/2011 pentru modificarea Ordinului M.M.D.D. nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, care totalizează o suprafață de 45474 ha. Aceste situri comunitare sunt următoarele:

1. ROSCI0192 Peștera Măgurici – având o suprafață de 90.10 ha, situată pe teritoriul administrativ al comunei Ileana, în apropierea localității Răstoci. Acest sit comunitar reprezintă un habitat de însemnătate crescută pentru fauna de chiroptere din Podișul Someșan.

Dintre cele 5 specii de microchiroptere identificate în Peștera Măgurici, 3 specii (*Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus hipposideros* și *Miniopterus schreibersii*) sunt priorități EUROBATS. Datorită importanței acestei peșteri pentru populațiile de lilieci din platoul someșan, a fost inclusă, începând cu anul 2002, într-un program național de monitorizare a liliecilor, care continuă și în prezent.

Fig. V.2.3. Peștera Măgurici

2. ROSCI0209 Racâș-Hida – având o suprafață de 239.70 ha este situată pe teritoriul administrativ al comunei Hida, în apropierea localității Racâș; situl cuprinde în procent de 38%, habitatul comunitar de Păduri dacice de stejar și carpen (cod 91Y0).

Este reprezentativ ca un sit de interes botanic, ecologic și peisagistic, cuprinzând păduri dacice cu *Melampyrum bihariense* – aflat printre alte maximum 100 situri similare în Europa Centrală, precum și alte specii rare și endemice (*Narcissus stellaris*, *Hepatica transsilvanica*, *Aconitum lycoctonum* ssp. *transsilvanicus*);

Fig. V.2.4. Racâș-Hida

3. ROSCI0257 Tusa Barcău – având o suprafață de 10.70 ha, este situat pe teritoriul administrativ al comunei Sâg, pe teritoriul localității Tusa. Situl prezintă pe suprafața sa habitatul comunitar de Păduri de fag de tip Asperulo - fagetum (cod 9130), la care se adaugă și caracterul său faunistic și peisagitic, pe suprafața sa aflându-se izburile de obârșie a râului Barcău.

Fig. V.2.5. Tusa Barcău

4. ROSCI0314 Lozna cu o suprafață de 10248 ha este situat pe teritoriul administrativ al comunelor Băbeni, Ileanda, Lozna, Rus și Surduc. Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: cod 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo Fagetum; cod 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; cod 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; cod 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.6. Lozna

5. ROSCI0322 Muntele Șes cu o suprafață de 34978.90 ha, situat pe teritoriul administrativ al comunelor Halmășd, Marca, Plopiș, Sâg, Valcăul de Jos și pe raza administrativ teritorială a comunelor din județele Bihor și Cluj.

Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion cod - 3260; cod - 3270 - Râuri cu maluri nămoase cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p; cod - 40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; cod - 6240* - Pajiști stepice subpanonice; cod - 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie până în etajele montan

și alpin; cod - 6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*); cod - 7120 - Turbării degradate capabile de regenerare naturală; cod - 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; cod - 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; cod - 9110 - Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*; cod - 9130 - Păduri de fag de tip *AsperuloFagetum*; cod - 9150 - Păduri medioeuropene de fag din *CephalantheroFagion*; cod - 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*; cod - 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*); cod - 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod - 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

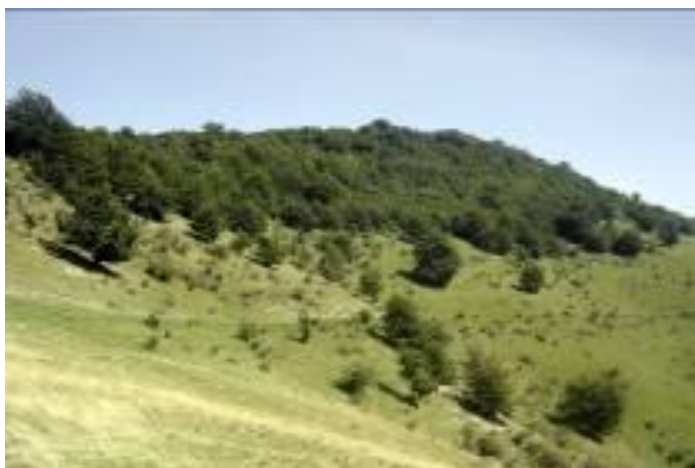

Fig. V.2.7. Muntele Șes

Prin HG 971/2011 pentru modificarea și completarea HG 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție special avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România a fost declarată ca Arie Specială de Protecție Avifaunistică **ROSPA014 Cursul Mijlociu al Someșului**.

ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului cu o suprafața de 33208 ha, întinzându-se pe teritoriile județelor Sălaj și Maramureș. a fost desemnat pentru 20 de specii de păsări din anexa I a OUG 57/2007 (Pescărașul albastru, Acvila țipătoare mică, Huhurezul Mare, Bufnița, Caprimulgul, Chirighița cu obraz alb, Barza albă, Sfrâncioc cu fruntea neagră, Șerparul, Eretele de stuf, Cristelul de câmp, Ciocănitoea de stejar, Gheonoaia sau Ciocănitoea sură, Acvila mică, Stârcul pitic, Ciocârlia de pădure, Sfrânciocul roșiatic, Viesparul).

Fig. V.2.8. Cursul Mijlociu al Someșului

În anul 2016, pe teritoriul județului Sălaj, distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar incluse în rețeaua Natura 2000, este prezentată în figura următoare.

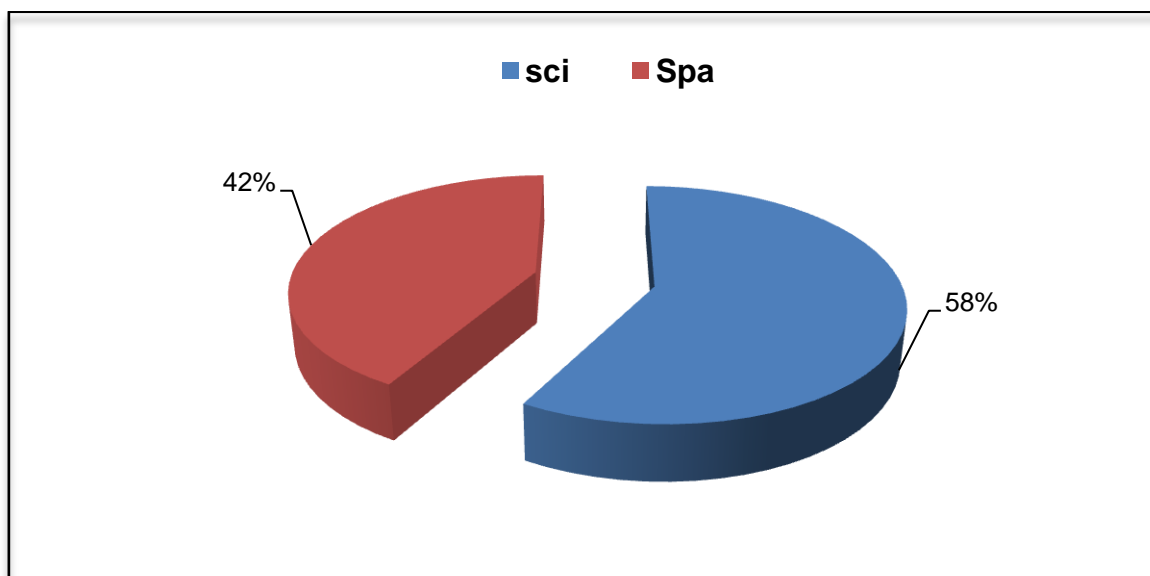

Fig. V.2.9. Distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar, în anul 2016

În anul 2016 suprafața totală a siturilor Natura 2000 din județului Sălaj este de 79354 ha la o suprafață a județului de 386440 ha. Acestea ocupă 17% din suprafața totală a județului Sălaj.

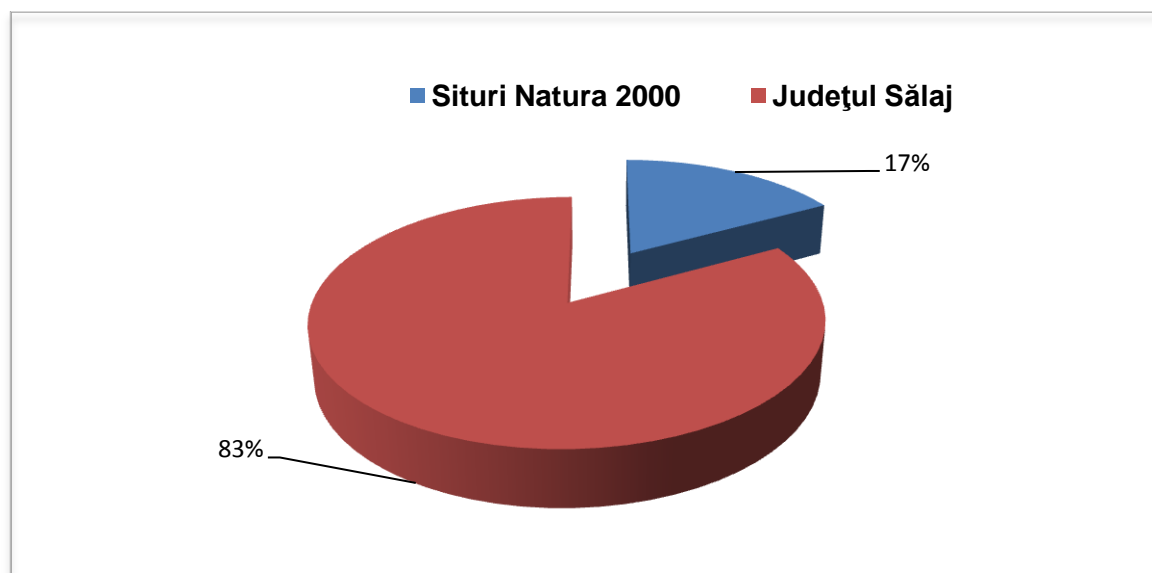

Fig. V.2.10. Suprafața procentuală ocupată de Siturile Natura 2000, în anul 2016.

Arii protejate desemnate la nivel național

la nivelul județului Sălaj , în anul 2016, există un număr de 15 arii naturale protejate de interes național, având o suprafață totală de 484 de ha.

Aceste arii au fost declarate în baza Legii 5/2000 privind amenajarea teritoriului național, secțiunea III, zone protejate și H.G. nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Nr. Crt.	Poziția în actul legislativ de declarare	Denumirea ariei protejate	Localizare	Categoria IUCN	Suprafața ha
1	Legea 5/2000 2.682	Rezervație naturală Grădina Zmeilor	Comuna Bălan, sat Gâlgău Almașului	IV	3,00
2	Legea 5/2000 2.683	Monument al naturii Pietrele Moșu și Baba	Comuna Năpradea, sat Someș-Guruslău	III	0,20
3	Legea 5/2000 2.684	Rezervație naturală Poiana cu narcise de la Racăș-Hida	Comuna Hida, sat Racăș	IV	1,50
4	Legea 5/2000 2.685	Monument al naturii Calcarele de Rona	Orașul Jibou, sat Rona	III	0,50
5	Legea 5/2000 2.686	Rezervație naturală Balta Cehei	Orașul Șimleul Silvaniei, sat Cehei	IV	18,20
6	Legea 5/2000 2.688	Rezervația peisagistică Stanii Clițului	Comuna Băbeni, sat Cliț	IV	16,00
7	Legea 5/2000 2.689	Monument al naturii Gresile de pe Stânca Dracului	Comuna Hida	III	1,00
8	Legea 5/2000	Rezervația peisagistică Tusa-Barcău	Comuna Sâg, sat Tusa	III	13,43

	2.690				
9	Legea 5/2000 2.691	Rezervație Naturală Mlaștina de la Iaz	Comuna Plopiș, sat Iaz	IV	10,00
10	Legea 5/2000 2.692	Rezervație Naturală Pădurea <i>La Castani</i>	Comuna Ileanda, sat Rogna	IV	7,80
11	Legea 5/2000 2.693	Rezervație Naturală Stejărișul Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	2,00
12	Legea 5/2000 2.694	Rezervație Naturală Stejărișul de baltă Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	1,70
13	Legea 5/2000 2.687	Rezervație Naturală Lunca cu Ialea Pestrîță – Valea Sălajului	Orașul Cehu Silvaniei	IV	10,00
14	H.G.R. 2151/2004 III.3.	Monument al Naturii Peștera Măgurici	Comuna Ileanda	III	1,00
15	H.G.R. 2151/2004 IV.45	Rezervație Naturală Pădurea Lapiș	Comuna Nușfalău	IV	430,40

Tabel V.2.1 Arii de interes național, la nivelul județului Sălaj

La nivelul județului Sălaj, suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național se observă în figura următoare.

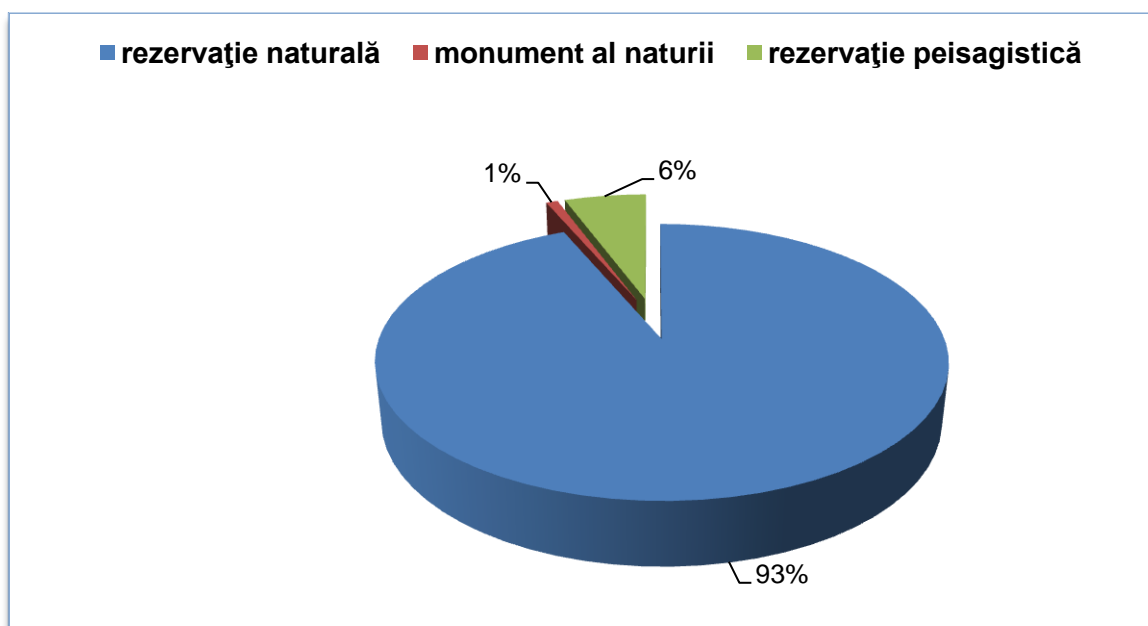

Fig. V.2.11. Suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național, în anul 2016.